

Вітаємо ювіляра – директора Державного політехнічного музею Писаревську Наталію Володимирівну!

Лариса Ільясова ¹

¹ вчений секретар Державного політехнічного музею при КПІ ім. Ігоря Сікорського

13 листопада 2016 року директор Державного політехнічного музею Писаревська Наталія Володимирівна відзначила своє 65-річчя.

Народилася Наталія Володимирівна у Волгоградській області, та життєвий шлях пов'язав її з Україною. Допитливий розум і непосидючий характер привели її на факультет журналістики Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка, після закінчення якого вона працювала редактором в «Українському хімічному журналі» Академії наук України. Після крутого віражу долі Наталія Володимирівна опиняється в Хабаровському краї - впродовж п'яти років працює науковим співробітником в Краєзнавчому музеї міста Ніколаєвськ-на-Амурі. Після чого доля знову повертає її в Україну до Національного музею історії України, в якому вона працювала, а точніше творила, 20 років і втілила надзвичайно цікаві та визначні проекти – виставки за темою міжнародних відносин «Авдет – Повернення» (до 50-річчя депортації кримських татар), «Холокост», «Чехи на Волині», «Литовці в Києві». Завдяки її ентузіазму відбулися персональні виставки митців Романа Чайковського, Галини Севрук, Людмили Семікіної, Валерія Франчука, Сакена Гумарова – носіїв національної культури, визнаних сьогодні світовою спільнотою. Відкриттям для України стала виставка картин Миколи Реріха організована спільно із музеєм Миколи Реріха (Москва). Це було справжнє паломництво, щоб познайомитись з творчістю та філософським вченням Реріха люди приїздили автобусами з різних міст України. За ініціативи Наталії Володимирівни були віднайдені матеріали в фондах Національного історичного музею та створені на їх основі виставки, присвячені видатним державним діячам Миколі Біляшівському, Михайлу Грушевському, «Гетьмани України» - виставка, що мала ефект розірваної бомби у 1990-х роках, коли істинна історія України тільки-но починала своє відтворення.

Всього у доробку Писаревської близько 80 проектів і це не тільки виставки, а й музейні експозиції – Музей історії Міністерства внутрішніх справ України в Академії ВСУ, комплекс музеїв в Школі-дитячому садку «Кияночка», який дав поштовх розвитку музейної педагогіки.

В Державному політехнічному музеї, який вона зараз очолює, завдяки її творчому таланту створені експозиції «Історія авіації і космонавтики», «Ігор Сікорський – людина що поєднала континенти», «Віктор Глушков. Від першої особи». Робота Державного політехнічного музею стала значно активнішою та цікавішою, завдячуючи Наталії Володимирівні. 2000 року вона була адаптером з української сторони спільної з музеєм Сіте ла Валетт (Містечко науки) в Парижі виставки «Вимір людини», після якої Посольство Франції запросило її до участі у Першому Всесвітньому Конгресі Природничих та Наукових музеїв, Париж, Гренобль.

Її знання та практичне вміння затребувані, вона є членом українських та міжнародних професійних організацій – Асоціації співробітників музеїв технічного профілю, Спільноти університетських музеїв Європи, що

опікується проблемами університетської спадщини «UNIVERSEUM», Міжнародного об'єднання музеїв та професійних музейних працівників ICOM, Музейної ради та Фондової комісії Міністерства культури України. У 2011 році Наталія Володимирівна була запрошена до Музею Технічного університету в місті Ополе, Польща для здійснення методичної та практичної допомоги музею.

Наталія Володимирівна входить до складу редакційної колегії збірника наукових праць ВАК «Дослідження з історії техніки» та організаційних комітетів Міжнародної науково-практичної конференції «Український технічний музей: історія, досвід, перспективи», Всеукраїнської наукової конференції «Актуальні питання історії науки і техніки», Міжнародного науково-практичного семінару «Оцифроване надбання: збереження, доступ, репрезентація».

Наталія Володимирівна надзвичайно цікава та життєрадісна людина з широким колом життєвих інтересів, яке охоплює історію, філософію, мистецтвознавство, музеологію, педагогіку. До неї тягнуться молоді як до цікавого співбесідника і товариша, який може дати добру, слушну пораду у будь-якій ситуації, підтримати та вказати вірний шлях у житті. Показовим в цьому плані є захід, який проводився в музеї два роки поспіль – це сезонні покази мод молодого дизайнера Антона Белінського. В стінах Державного політехнічного музею модні молодіжні проекти Антона Белінського набули нового бачення, були підтримані модними критиками України, Європейських країн, додали їм світової слави.

Вона охоче підтримує розумні ініціативи студентів у проведенні різнопланових заходів в музеї, це і «Клуб першокурсника факультету біотехнологій», і лекції з практичної психології для студентів КПІ та молоді Києва, і концерти-квартирники, і КВЕСТИ, і TEDxKPI – сучасної форми спілкування про професії та місце людини в житті. Прочитана на TEDxKPI лекція Наталії Володимирівни «Музеї, які змінюють світ» запалила в багатьох серцях любов до музеїв та розуміння їх значимості.

Проте будь-який її виступ – на конференції, семінарі, на радіо, телебаченні чи під час відкриття якогось заходу – сприймається із цікавістю та захопленням, бо це виступ обізнаної, небайдужої та люблячої свою справу людини.

Під керівництвом Наталії Володимирівни Писаревської Державний політехнічний музей поступово перетворюється у візитівку університету, місце цікавих зустрічей та школу професійної орієнтації як для студентів університету так і для молоді міста віком від дитячого садка до випускників шкіл.

З нею цікаво працювати колективу музею, його партнерам і, звичайно ж, редколегії збірника наукових праць «Дослідження з історії техніки».

Побажаємо ж невичерпності її творчим задумам та ентузіазму у їх здійсненні, підтримки колег та однодумців. Здоров'я, любові та усіляких успіхів!